

Finnish-Irish
Society ry

SHAMROCK

1/2008

Kalle Haapala
viikinkien jäljillä

Sivut 4-5

SISÄLLYS

Pääkirjoitus	2
Clannad ja The Dubliners .	3
Kalle Haapala	4
Verkko soi	5
Ensi kertaa Dublinissa	6
Not lost in translation	7
Kuvakalenteri	9
Kalkkuna euroviisuihin . . .	12
Pulvis Tauri	13
Romantiikkaa ja tragiikkaa .	14
Jamipöydän alta.	15
Jäsenmaksuinfo	15

On kai Dublinissa
muutakin kuin
alkoholiin liittyvää
nähtävää? Totta kai!

Sivu 6

KANNEN KUVA

Kuvaaja Seppo Nousiainen
Viikinki Kalle Haapala Suurkirkon
rappusilla lähdössä Pyhän Patrikin
päivän paraatiin.

PÄÄKIRJOITUS

RAKKAAT JÄSENET,

Teillä on nyt käsissänne uudistunut *Shamrock*. Ainakin me uskomme, että lehti on entistä parempi. Toivottavasti lehden ilme ja sisältö miellyttävät! Jos on kommentoitavaa, lähettäkää palautetta!

St. Patrick's Day -juhlia vietettiin perusteellisemmin kuin koskaan aikaisemmin, peräti viisi päivää! Tapahtumia oli paljon ja myös osallistujia. Näistä juhlista tarkemmin muualla tässä lehdessä.

OLEMATTOMAN TALVEN jälkeen tulee kevät, ja se vie monien ajatukset Irlantiin. Suorat lennot ovat niin halpoja, ettei sillä hinnalla taida Suomessakaan päästä juuri mihinkään.

Monet matkustavat Irlantiin ensi kertaa ja palaavat sinne tietysti monesti. Irlanti ei ehkä enää sama saari kuin vuonna 1972, jolloin vierailin siellä ensimmäisen kerran. Maailma muuttuu ja kaikki maat sen mukana. Olisihan toki ihme, jos joku maa olisi samanlainen kuin 36 vuotta sitten. Kehitys kehittyi, niin myös Irlannissa. Kaikki ei ole samalla lailla kivaa kuin ennen, mutta ehkä sitten jollain muulla tavalla.

KEVÄT ON TÄYNNÄ tapahtumia. Helsingissä vierailee taas yhtyeitä maan huipulta. Clannad esiintyy lauantaina 3. toukokuuta Helsingin Kulttuuritalolla. Tämä pitkään huipulla ollut yhtye ei ole aikaisemmin Suomeen asti päässyt. Parempi myöhään kuin ei milloinkaan.

Toinen vieras on sen sijaan käynyt täällä useinkin. Se on legendaarinen The Dubliners. Paikka on myös Kulttuuritalo ja päivä keskiviikko 21.5. Näistä konserteista tarkemmin muualla lehdessä.

IRISH FESTIVAL IN FINLAND järjestetään 23. kerran 26.9.-5.10.2008. Ohjelmiston suunnittelu on tätä kirjoittaessa kesken, mutta hyvää musiikkia on joka tapauksessa tulossa. Ohjelmasta kerromme tarkemmin seuraavassa numerossa, joka ilmestyy kesäkuussa.

Toivotan kaikille jäsenillemme ja *Shamrock*-lehden lukijoille oikein aurinkoista kevättä!

DEAR FRIENDS,

You are reading a renewed *Shamrock*. We, of course, think it is better than before. I hope that the new look and contents please you. If you have any comments, please tell us!

St. Patrick's Day was celebrated bigger than ever, five days! There were many events and participants. There is more about St. Pat's events in this issue.

AFTER A WINTER that almost was not, spring will come and many will think of travelling to Ireland. Direct flights are now so cheap that with their price you cannot travel very far in Finland!

Many people will travel to Ireland for the first time and will return there many times. Ireland is not the same island as in 1972, when I first visited it. The world changes and every country changes, too. It would be a wonder, if a country would be similar as it was 36 years ago. All countries will develop, Ireland, too. Some things are not as nice as they were before, but they can be nice in a different way.

THE SPRING IS FULL of events. Irish top bands will visit Helsinki. Clannad will perform on Saturday 3rd May in Kulttuuritalo. This long running group has not visited Finland before. Better late than never!

Another guest is an old friend of us, who has visited our country several times. It is one of the all time greats, The Dubliners. The venue is also Kulttuuritalo and date Wednesday 21st May. Information about these concerts in this *Shamrock*.

IRISH FESTIVAL IN FINLAND will be arranged for 23rd time 26th September -5th October, 2008. The program is not yet confirmed, but there will be good music! More news in the next issue, which will come out in June.

I wish a sunny spring to our members and the readers of *Shamrock* magazine!

Olli Pellikka
info@finnish-irish.fi
Toiminnanjohtaja
Executive Director

Clannad saapuu toukokuussa ensimmäistä kertaa Suomeen.

Clannad ja The Dubliners toukokuussa Helsinkiin

Irlantilaiset legendat
valloittavat Helsingin
toukokuussa. Clannad
esiintyy Kulttuuritalossa
lauantaina 3. toukokuuta ja
The Dubliners keskiviikkona
21. toukokuuta.

Teksti Olli Pellikka

Co. Donegal Luoteis-Irlannissa on paita jylhän kaunistu seutua myös voimakas kansanmusiikin tyysija. Iirinkielinen lauluperinne elää vahvana, samoin viulutusmusiikki.

Gweedore on kansanmusiikin keskus. Sieltä on kotoisin Brennanin perhe. Perheen isällä Leolla on publi, jossa hän itse on esiintynyt haitaria soittaen lähes joka ilta. Minäkin olen viettänyt siellä ikimuistoisen uudenvuodenaaton ja jopa laulanut Satumaan Leon säestyksellä.

Leo Brennan tunnetaan kuuluisista lapsistaan. Heistä kuuluisin on kymmeniä miljoonia levyjä myynyt Enya, joka ennen soolouraansa oli Clannadin jäsen 1979-82.

Clannadin perustivat 1970-luvun alussa Leon lapset Kieran, Pol ja Mairead yhdessä enojensa Noel ja Pdraig Dugganin kanssa. Ensimmäinen levy ilmestyi vuonna 1973.

Minulla oli ilo kuulla yhtyettä useita kertoja 1970-luvulla. Sen kuulas laulu ja kaunis akustinen sointi tekivät unohtumattoman vaikutuksen. Donegal on iirinkielistä aluetta ja iiriä Clannadin jäsenetkin puhuvat äidinkielenään.

CLANNAD OLI ALUKSI täysin akustinen yhtye. 80-luvulla se otti sähkösoittimiinsa ja nousi suureen maineeseen 1983 hitillään "Theme From Harry's Game". Robin Hood -tv-sarjaan tehty musiikki edesauttoi uran nousua. Kaiken kruunasi Bonon kanssa levytetty "In A Lifetime".

Clannad on viimeksi konsertoinut kymmenisen vuotta sitten, jolloin minäkin sen viimeksi näin. Nyt palataan tien päälle ja tullaan ensi kerran Suomeen. Mikäs siinä, parempi myöhään kuin ei milloinkaan!

Clannad esiintyy Helsingin Kulttuuritalossa lauantaina 3. toukokuuta kello 19.00. Liput 45 euroa, Finnish-Irish Societyn jäsenet saavat lipun 40 eurolla, kun kertovat Lippupalvelun myyntipisteessä salasanan "Suomi-Irlanti-Seura".

Jäsenmaksu pitää tietysti olla maksettu.

TOINEN TOUKOKUUN VIERAS onkin sitten käynyt Suomessa monta kertaa. Vuonna 1962 perustettu The Dubliners on irlantilaismusiikin suurimpia legendoja. Maailmanmaineeseen se nousi vuonna 1967 kappaleella "Seven Drunken Nights". Sen muita suuria hittejä olivat "Dirty Old Town" ja "Whiskey In The Jar".

Kaikki nuo mainitut hitit nousivat Englannin listalle. Seuraavan kerran yhtye vieraili siellä The Pogues -yhtyeen kanssa 1987 levytetyn "The Irish Rover" -laulun kanssa.

VETERAANIYHTYE TARJOAA edelleen kuulijoilleen täysipainoisen musiikin nautinnon. Yhtyeen nykyiseen kokoonpanoon kuuluvat John Sheahan (viulu, mandoliini ja tinapilli), Barney McKenna (banjo ja mandoliini), Patsy Watchorn (laulu ja banjo), Eamonn Campbell (kitara ja mandoliini) ja Seán Cannon (laulu ja kitara).

The Dubliners esiintyy Helsingin Kulttuuritalossa keskiviikkona 21.5. klo 20.00. Liput 48 euroa. Finnish-Irish Societyn jäsenet saavat tähän konserttiin lipun 43 eurolla kertomalla saman maagisen salasanan Lippupalvelun pisteessä. ♣

Kalle Haapala

– mukana monessa

Monille on tullut tutuksi karski mies, joka kulkee usein karskissa viikinkipuvussa, mutta kuitenkin valmistaa kauniita pieniä koruja. Hän on Kalle Haapala, joka on monille tuttu erilaisista Suomi-Irlanti-kuvioista. Kuka ja mikä hän oikein on, siitä päätimme ottaa selvää.

Teksti Olli Pellikka
Kuva Seppo Nousiainen

Tein treffit Kalle Haapalan kanssa Helsingin Sörkassa sijaitsevaan kansankuppilaan sunnuntai-iltapäivänä. Siellä olikin varsinainen reilu meininki. Ostimme oluet ja ryhdyimme heti juttelemaan. Kysyin Kallelta, kuka ja mikä hän oikein on.

"Olen kotoisin Lahdesta ja tulin vuonna 1980 Helsinkiin Taideteolliseen korkeakouluun opiskelemaan", kertoo Kalle. "Sitä ennen olin Lahdessa opiskellut kotiteollisuuskoulussa. Pääaineeni taideteollisessa vuosina 1980–84 oli metallikäsi-työ. Olin silloin vielä aivan vakuuttunut, että haluaisin tulla kuvanveistäjäksi. Aika paljon teinkin puuveistoksia. Jossain vaiheessa päätin, että alan tehdä koruja. Ne ovat pienempiä ja niitä on helppo kuljettaa. Korujen tekoa olen aika paljon itse opiskellut."

TÄLLÄ HETKELLÄ PÄÄMATERIAALEJA ovat pronssi ja kupari, mutta Kalle käyttää myös jonkun verran hopeaa ja harvemmin kultaa. Kallea korujen tekijänä innoittavat ennen kaikkea keltit ja viikingit.

"Korujen teko lähti aluksi siitä, että sillä saa muutamat kaljarahat hankittua", kertoo Kalle. Olin tehnyt entisöintitöitä legendaariselle **Pullalle**, mutta hän irtisanoi minut vuonna 1992. Ajattelin, että kyllä saan aikaiseksi jotain, mistä tulee jokunen pennonen."

"Olin käynyt Irlannissa ja sain ajatuksen kehittää kelttiläisiä ideoita. Ensimmäiset valmistamani korut olivat Shamrockeja ja **Brian Borun** harppuja. Sitten aloin käyttää sähköjohtoja ja ananaspurkkeja materiaalina. Juottamalla tein näistä lohikäärmeitä."

Viime aikoja Shamrockeja on tehty vähemmän, mutta harppuja on mennyt

Poplari vaihtui viikinkiasusteisiin sen jälkeen kun Kalle Haapala törmäsi viikinkiporukoihin Pukkisaassa. Enää ei tarvitse siirtää sivuun kuvia otettaessa.

jonkin verran kaupaksi. Kalle aikookin nyt keskittyä suomalaiseen rautakauteen. Tämän hetken parhaita tuotteita on ollut taottu muinaissolki.

Myös Irlannista löytyy vastaavanlaisia rintasolkia kuin Suomesta. Mistähän nämä yhtäläisyydet mahtavat olla peräisin? Johtuisiko tämä viikinkien vaikutuksesta irlantilaisiin? Suomalaisia viikinkejä oli tosin aika vähän.

"Suomalaisia oli viikingeissä vähän", miettii Kalle. "Tuolle asialle ei löydy muuta selitystä kuin että näiden korujen on täytynyt tulla Suomeen viikinkien käsissä."

Näitä solkia on löydetty myös Virosta, joten viikinkikulttuuri on levinnyt kaikkialle.

VIIKINGIT EIVÄT PALJOA käyneet Suomessa.

"Viikingeistä on hyvin vähän havaintoja. Kauppatavaroita on ollut sellaisia, että ne ovat olleet selvästi viikinkien tuomaa", kertoo Kalle. "Varmoja merkkejä ei ole siitä, että viikingit olisivat selvästi asettuneet asumaan Suomeen. Ne, jotka ehkä tulivatkin, olivat rauhanomaisilla asioilla.

Pieniä merkkejä viikingeistä löytyy Kemiön ja Hiittisten saaristosta. Selitystä ei löydy siihen, miksi he eivät asettuneet asumaan Suomeen. Oliko täällä niin hুলua väkeä vai liian vähän asutusta? Monet haluavat löytää viikinkien vaikutusta Suomesta, koska se on tietyllä tavalla muotia."

VIIKINKIEN MAINE on viime vuosina parantunut. Aikaisemmin ajateltiin, että he vain ryöstivät ja raiskasivat.

Brittein saarilla ja Irlannissa viikingit sentään kävivät ja perustivat mm. monia kaupunkeja. Tällaisia ovat esimerkiksi

Korujen teko lähti aluksi siitä, että sillä saa muutamat kaljarahat hankittua.

Kalle Haapala

Waterford ja Wexford. Ford tulee sanasta fjord eli vuono. Limerick on myös viikinkien perustama.

Brian Boru karkotti viikingit Irlannista vuonna 1014 Clontarfin taistelussa, mutta valitettavasti sai itse siinä surmansa. Dublinin viikinkimenneisyyttä onkin muisteltu erilaisissa elävissä museoissa. Niissä näyttelijät esittävät, miten viikingit elivät Dublinin paikalla ollessa kylässä. Vielä on epäselvää, perustivatko viikingit Dublinin vai oliko siellä kelttejä heitä ennen. Joka tapauksessa Dublinissa oli suuri viikinkiasutus.

VIIKINKIHARRASTUS ON SUOMESSA tänään vilkasta. Kalle on mukana.

"Olen jäsenenä "Viikinkiajan laivat r.y." -nimisessä porukassa", kertoo Kalle. "Idean keksijöitä olivat saksalainen **Dirk Schneider** ja meriarkeologi **Henrik Alopaus**, joka teki piirustuksen Suomen vanhimmasta Virolahdelta löydetystä hyllystä. Tämä aluksen uskotaan olevan viikinkiaikainen suomalainen huisko. Tämän pohjalta sitten rakennettiin alus, joka muistuttaa viikinkilaivaa, mutta on paljon pienempi."

"Yhdistyksen toimintaan kuuluu koellinen arkeologia, ja mukana olevat ovat ommelleet itselleen viikinkiaikaisia suomalaisia asuja. Tapaamme toisiamme muinaismarkkinoilla ja erilaisissa keskiaika- ja viikinkitapahtumissa."

Näitä tapahtumia on eri puolilla Suomea. Kalle on ollut mukana ainakin Pukkisaaren muinaismarkkinoilla Seura-saaren vieressä Helsingissä ja Euran muinaismarkkinoilla. Keskiaikatapahtumia on Turussa, Hämeenlinnassa, Kokkilassa ja Saltvikissa Ahvenanmaalla.

KALLE ODOTTAA JO KESÄÄ ja näitä markkinoita, joilla on mukana satoja asianharrastajia ja runsaasti yleisöä. Tunnelma on todella mahtava. Viikinkiporukoihin Kalle törmäsi Pukkisaassa ja on siitä lähtien ollut mukana asianmukaisessa asussa. Sen hän tehti Forssassa, kun aikaisemmin hänellä oli joku vanha poplari päällä ja sen vuoksi hänet siirrettiin sivuun kuvia otettaessa. Nyt hän taas on päässyt kuviin!

Kalle on käynyt viikinkitapahtumissa myös Käsmissä Virossa. Siellä oli loistava tunnelma. Viikinkitapahtumia löytyy tietysti enemmän muista pohjoismaista, koska viikingit vaikuttivat siellä.

Jos törmäätte jossain Kalle Haapalaan, hän varmaan esittelee korujaan ja kertoo niihin liittyviä juttuja.

Tietoja muinais- ja viikinkitapahtumista löytyy Kallen mielestä parhaiten osoitteesta www.greywolves.org ☘

Verkko soi

Kulttuurimatkailua

Iirinkielisen TG4-kanavan tämän vuoden uusiin musiikkisarjoihin kuuluu Ceolchuairt. Siinä tunnetut irlantilaiset kansanmuusikot kohtaavat muiden perinteiden taitajia ja soittavat yhdessä. Kiintoisimpiin episodeihin lukeutuu jakso, jossa Altanin Mairéad Ni Mhaonaigh opettelee soittamaan norjalaista hardangervuulua.

www.tg4.ie/Bearla/inte/ceolc/ceolc.htm.

Uusimmat jaksot voi käydä katso-massa TG4-kanavan verkkosivuilla.

www.tg4.tv.

Takaisin 1920-luvulle

Asia on saattanut olla esillä aiemminkin, mutta David Munnely Band ansaitsee säännöllisin väliajoin toistuvaa hehkutusta. Orkesteria johtaa muun muassa Chieftainsin ja De Dannanin kanssa levyttänyt haitarivirtuoosi David Munnely. Hänen lisäksi orkesterissa soittavat Slide-orkesterin kanssa vuonna 2002 festivaaleillamme vierailut viulisti Daire Bracken, samaa vuonna Gavin Whelanin bändin kanssa kiertänyt Tony Byrne, huilisti ja Davidin veli Kieran Munnely, viulisti-mandolinisti-banjisti Paul Kelly sekä laulaja Shauna Mullin.

Moderniin huippuenergiseneen irkkusoittoon yhdistyvät vahvat vaikutteet 1920- ja 1930-lukujen Amerikassa levyttäneistä kokoonpanoista jazz- ja ragtime-vaikutteineen. Tämä tekee orkesterin soinnista ainutlaatuisen.

www.davidmunnely.com

www.myspace.com/davemunnely

Viisuhummaa Irlannin tapaan

Dervishin jääminen jumboksi viime vuoden euroviisuissa ja erityisesti alumiinifolioon pukeutuneen Ukrainan Verka Serdutchkan menestys on näemmä otettu Irlannissa sekä raskaasti että vakavasti. Tämän vuoden edustaja on Dustin the Turkey, lastenohjelmien kautta tv-persoonaaksi ponnah-tanut nukkekalkkuna. Dustin esittää kappaleen "Irelande Douze Pointe".

Jos Dustin the Turkey menestyy, huhujen mukaan Suomea edustavat ensi vuonna Karvakuonot.

Lisää aiheesta sivulla 12 sekä osoitteessa
<http://www.eurovision.tv/event/artistdetail?song=24489&event=1468>

Markus Asunta

Ensi kertaa Dublinissa

Lentoyhteydet Suomesta Dubliniin ovat lisääntyneet ja hinnat laskeneet. Monet mieltivät ensimmäistä matkaa Vihreälle saarelle.

Teksti Olli Pellikka
Kuva Petri Savolainen

Monilla on varmat käsitykset Irlannista, vaikka eivät siellä koskaan ole käyneetkään. Toiset taas eivät tiedä mitään. Minä olen käynyt Irlannissa 49 kertaa, ensimmäisen kerran vuonna 1972 ja viimeisimmän tänä vuonna.

Dublin on useimmiten ensimmäinen kohde Irlannissa. Se onkin hyvä aloituspaikka. Pääkaupunki ei koskaan edusta koko maata, eikä ole välisikään, kun Irlannilla se on niin ainutlaatuinen ja hieno kuin yli tuhat vuotta vanha Dublin.

Olen nähnyt Dublinin muutokset vuosien kuluessa. Se on muuttunut niin hyvässä kuin pahassa. Hyvää on tietysti se, että maa on vaurastunut ja kaupunki siistiytynyt. 70-luvulla irlantilaisten pääkaupunki oli melko sottainen, nukkavieru ja köyhä. Tämän päivän vaurasta Business Cityä ei välttämättä samaksi tuntisi, jos yhtäkkiä sieltä menneisyydestä pomppaisi aikakoneella vaikka keskelle pääkatua, O'Connell Streetiä.

Joka tapauksessa Dubliniin kannattaa

matkustaa. Vaikka paikka ei enää ihan entisensä olekaan, on siellä paljon nähtävää ja koettavaa. Tässä hieman neuvoja ensi käyntiä varten.

DUBLINISSA ON PALJON TURISTEJA. Majointu pitää varata etukäteen, jottei katon päälle löytämisessä menisi koko päivää. Netissä surffaamalla löytyy vihjeitä. Majoitustarjouksia löytyy kaupungin matkailusivuilta www.visitdublin.com. Sieltä löytyy tietysti myös infoa nähtävyyksistä, tapahtumista jne. Lentoyhtiöillä on myös omia tarjouksia sivuillaan.

Kannattaa katsoa, että majapaikka on suhteellisen keskustassa, ettei suurin osa ajasta kulu bussissa tai taksissa istumiseen. Dublinin liikenne on melkoinen kaaos. Ihmisiä on kaikkialla; viime vuosina sinne on muuttanut puolet Itä-Eurooppaa, ennen kaikkea Puolaa.

Kun on majoittunut, kannattaa lähteä ulos. Paras tapa tutustua Dubliniin on pubikierros. Kaupunki on muuttunut, mutta silti aitoa irlantilaisuutta löytyy vielä monista perinteistä pubeista. Monet tosin kyllä on myös pilattu. Viimeistään tässä vaiheessa huomaa, että halpaa ei ole. Hintataso on melkein kuin Suomessa, trendikkäässä Temple Barissa jopa kalliimpaa.

Guinnessiä pitää juoda, totta kai. Kuitenkin väite, että Guinness on sitä parempaa, mitä lähempänä St. James's Gaten panimoa ollaan, on valhe. Juoma tarjotaan Dublinissa yleensä liian kylmä-

nä, enkä tarkoita ”Guinness Extra Coldia”, vaan ihan sitä tavallista. Tuntuu, että Helsingissä saa parempaa Guinnessia kuin Dublinissa. Luohan se kuitenkin kotikaupungissaan toki tunnelmaa. Tosin Guinnessin suku ei panimoa enää edes omista.

Joka tapauksessa käynti Guinness Store Housessa kuuluu ehdottomana osana Dublinin-vierailuun. Näköala yläkerran baarista on huikea. Sieltä näkyy koko Dublin ja vähän enemmänkin!

GUINNESS SIJAITSEE Dublinin Sörnäisissä, Liberties-nimisellä työläisalueella joen eteläpuolella. Kun kävelee lyhyen matkan joen yli pohjoispuolelle, tulee Smithfieldiin, joka oli pitkän aikaa ränsistynyt alue. Sekin on nyt kunnostettu, ja vanha Jamesonin viskitislaamo on näkemisen arvoinen. Sielläkään ei enää valmisteta viskiä, mutta juoman valmistukseen voi tutustua. Turistikierros on juuri uusittu ja antaa varsin konkreettisen kuvan tuon jalon ohratuotteen valmistuksesta. Kieroksen jälkeen voi osallistua viskin maistajaisiin. Siitä saa oikein diplomin!

Tuota elämän vettä maistaa sen kotiseudulla toki mielellään, vaikka sitäkään eivät enää omista irlantilaiset. Dublinissa sitä ei liioin enää tislata, vaan Middeltonissa Corkin lähellä.

ON KAI DUBLINISSA MUUTAKIN kuin alkoholiin liittyvää nähtävää? Totta kai! Lukuisat loistavat museot ja galleriat odotta-

vat kävijöitään. Ennen kaikkea kannattaa käydä Merrion Squaren vieressä sijaitsevassa National Galleryssä. Siellä on hienot kokoelmat irlantilaista ja eurooppalaista taidetta. Kannattaa muistaa myös galleriassa sijaitseva National Portrait Gallery, jossa nimensä mukaan on tunnettujen irlantilaisen kuvia.

Keskustan ulkopuolella Kilmainhamissa, hieman Guinnessiltä itään, sijaitsee vanhaan sotilassairaalaan Royal Hospital Kilmainhamiin rakennettu modernin taitteen museo.

Jos sinne asti menee, kannattaa käydä myös läheisessä Kilmainhamin vankilassa, jossa monet Irlannin vapaustaistelijat ovat olleet vangittuina. Suurin osa vuoden 1916 Pääsiäiskapinan johtajista teloitettiin sen pihalla.

Minun suosikkini Dublinin nähtävyyksien joukossa on keskellä kaupunkia, Dublinin linnassa sijaitseva Chester Beatty Library. Amerikanirlantilainen kaivosmiljonääri Chester Beatty on sijoittanut taidekokoelmansa sinne. Siellä on mm. eri uskontojen taidetta ja Dürerin piirroksia. Kannattaa ehdottomasti käydä, varsinkin kun koko lysti ei maksa mitään!

ENNEN MATKALLE LÄHTÖÄ aina suunnitellaan, mitä halutaan nähdä ja kokea, ja tehdään jo etukäteen ohjelmaa. Näin voi tehdä Dublininkin suhteen, onhan olemassa monia hyviä opaskirjoja. Kuitenkin siellä, kuten muuallakin Irlannissa, suunnitelmat tuppaavat muuttumaan. Voi olla, että käväiset jossain pubissa ja unohdut sinne koko päiväksi juomaan ventovieraiden ihmisten kanssa, ja hauskaa on.

Irlantilaiset ovat sosiaalisia ja tarjoavat juomia ventovieraalle muukalaiselle. Pitää kuitenkin muistaa, että he odottavat muukalaisen ostavan heille takaisin! Kierrokset eli roundit kuuluvat irlantilaiseen kulttuuriin. Jollei halua joutua sellaisiin, ei pidä ottaa vastaan tarjottua juomaa.

Dublin on suurkaupunki ja sillä on suurkaupungin varjopuolet. Siellä on rikkaisuutta. On turha kuljettaa mukana ylimää räistä rahaa, passia tai matkalippuja. Ne voi jättää majapaikkaan turvaan. Ei tarvitse sitten mennä suurlähetystöön lainaamaan rahaa.

Joku voi ihmetellä, miksi mainitsen niin paljon ikäviä asioita rakastamastani kaupungista. Juuri siksi, että rakastan sitä ja ettei sinulle, hyvä lukija, kävisi ikävästi, vaan voit nauttia matkastasi täysin siemauksin.

Jos pidät kokemastasi, varmaan palaat takaisin. Silloin kannattaa matkustaa jo muuallakin Irlantiin. Se on sitten kuitenkin jo toinen juttu! ♣

Scott Miller and Tanja Carr hope to stay in Helsinki for the foreseeable future.

Not lost in translation

Interviewed by Chris Carr

“In Ireland, when you say to someone that you will meet them at 5pm, it could be anywhere between 5 and 5.30 when you meet them! Here in Finland, if you say you’re meeting somebody at 5, then you’ve got to be there at 5!” This is just one of the minor adjustments that Irish born Tanja Carr has had to make since moving to Helsinki in May 2007 with her Australian boyfriend Scott Miller. “This of course is a good thing”, she adds, “but it is something that you’ve got to get used to.”

The couple met, when Tanja was working and travelling in Australia a number of years ago. At the end of her year long trip they took the decision to move to Europe together and settled in the Scottish capital Edinburgh. “It was a good place to live, where the people are all friendly. We really enjoyed it in Scotland, but after a couple of years there, we decided we wanted a change.” And so the idea came to them to move to Helsinki.

For Tanja this was not so strange a

move, as she has strong ties with Finland. “The big connection is that my mum is from Finland and we visited Finland every year for our summer holidays, sometimes at Christmas too.” Thus, for her, Finland has always felt somewhat like a second home, with some family and friends already living here. For Scott there was not such a strong a link, but he did spend time studying in Sweden some years ago so “this part of the world isn’t completely new to him.”

MOVING TO A NEW CITY is challenging at the best of times, but it is made all the more difficult when the native tongue is different to your own. Again Tanja’s background has helped her, as her mother spoke Finnish to her as she grew up. “I’m so thrilled that she did that and stuck with it when we were living in Ireland, because it’s given me a really good base. I’m able to understand and speak Finnish in most situations, though I feel I still need to work on improving my vocabulary and written Finnish.”

For Scott the challenge has been far greater as he had very little Finnish before the move. This has not deterred him, however. He has done a couple of language courses both in Edinburgh and Helsinki, and he is slowly, but surely making progress. It is difficult, explains Tanja, but “you just need to be determined and understand that it is very difficult at the start. The more you keep trying, bit by bit, it gets easier.”

It is also important not to worry too much about making mistakes. “Scott often goes into the shop and will just speak Finnish and stick with it and ►

You don’t get
the “local pub
down the road”
in the same way
as you do in
Ireland.

Tanja Carr

► not worry so much about how it sounds,” she explains, “and he has made huge improvements.”

DESPITE THE DIFFICULTIES that Finnish has posed, it is important to both Tanja and Scott that they persist. “We both think that it is really important to learn the language, to actually be part of the culture and to settle in to the country.” The advantage, that Tanja has had by speaking Finnish as a child, leads her to give advice to others in a similar situation: “I would highly recommend, if there are two languages in any family, to try and keep them going, because if you hear it when you’re young, it makes things much easier when you’re older. It also helps to keep the connection with that country.”

Having found work and a place to live, the couple are now settling in to the city well and have found it has a number of advantages. “The public transport is a huge thing. It’s so reliable. We don’t have a car, but you can get pretty much anywhere in Helsinki with public transport. It really is a great asset.” And they have found that there is plenty of activity in the city to keep them occupied. “There are always things that you can do at the weekend, and we’ve been able to get outdoors, even in the winter.”

THIS LEADS TANJA ON to another advantage of Finnish life - the access to winter sports. Tanja and Scott have been learning to ice-skate and ski. “It’s great, even at this age, to be learning something new, and okay, you might get 5 year old children whizzing past you on the slope or the ice rink, but again, you just have to stick with it! It’s quite exciting to have that opportunity to learn something new.”

Coming from Ireland, which is renowned for its “craic”, how has Tanja found the Finnish culture and social side of life? “Obviously all cultures are going to be different, but I think you just have to give it a bit of time. Having come here every year on holidays I knew quite well, what the culture and the people are like.” While she notes, that you don’t get the “local pub down the road” in the same way as you do in Ireland, there are other aspects of Finnish life that the couple have come to love. “The whole sauna culture is fantastic. It’s a great way of relaxing and meeting up with friends.”

The Irish connection, however, remains important, and they recently became involved in the Finnish-Irish society. “It’s interesting, because my parents were founding members of the Irish-Finnish society set up in Dublin many years ago, and have been involved with it since. I

never thought that I would get involved in the same kind of society on the other side! But it’s great, because while we want to get immersed in Finnish culture. For me it’s quite important to keep up the connection with Ireland and its culture, especially as I’m not living there any more.”

TANJA AND SCOTT hope to stay in Helsinki for the foreseeable future. “So far we have had a really positive experience. Obviously it takes time to get set up and to get everything organized, but now we’re really looking forward to the summer.” Tanja is also really enjoying being near her Finnish family and relations. “For instance I now have a one year old goddaughter here in Finland, and it’s really special for me to be living close to her and getting to spend more time with my Finnish relations.”

Is there anything that she misses about life in Ireland? “Well of course it’s the people that you miss the most, like family and friends, but you’re going to get that wherever you go, if you move abroad, and we’ve made plenty of new friends here.” What about the smaller things? Is there anything in particular that she misses? “Tayto salt and vinegar crisps!” she replies without much hesitation. 🍀

Dave Doughan cooking at Helsingin Martat

Irlantilainen mestarikokki Dave Doughan valmisti innostuneiden avustajiensa kanssa herkkuja Helsingin Marttojen keittiössä.

Daven kokkurssilaiset pilkkomassa illallisen ruokatarvikkeita.

Karkauspäivä O'Malley's Irish Barissa

Karkauspäivänä O'Malley's tarjosi edullisia juhlujuomia ja rukkasten antajille hamekankaita, jos omat olivat jääneet kotiin.

Treasure Hunt

Viidessä eri irlakpubissa kiertäneet Treasure Huntin osanottajat päätyivät Molly Malone'siin, jossa arvottiin lentomatka Irlantiin ja muita palkintoja.

Suurlähetystön vastaanotto Ritarihuoneella

Irlannin suurlähetystön vastaanotolla Ritarihuoneella soitti The Soap Pig Oulusta.

Lennä Aer Lingusilla edullisesti suoraan Irlantiin.

Helsingistä -
Dubliniin

alkaen vain
46€

yhteen suuntaan, kaikki verot ja
matkustajamaksut sisältyvät hintaan

aerlingus.com 🍀

Matkustusaika 26.2 - 30.4.2008. Riippuu matkakohteista ja saatavuudesta. Hinnat ovat yhdensuuntaisia ja sisältävät verot ja matkustajamaksut.

St. Patrick's Day Parade

Heinolasta saapuvivat Cronin's Guest Housen kannattajat ja mukaan lyöttäytyi myös gallialainen Obelix.

Itse St. Patrick Senaatintorilla seurassaan aito "Paddy".

Morris Dancers esiintyi Narinkkatorilla paraatin päätteeksi.

Who is St. Pat anyway?

Pulvis Tauri
by Frank Boyle
on page 13

Finnish-Irish Societyn edustavasti pukeutunutta jäsenkuntaa.

St. Patrick's iltajuhla Virgin Oil Co:ssa

Eternal Erectionin laulaja Sam Huber esitti hienon shown irlanninvihreässä karvatakissaan.

Irlantilaista harppua soittava Lily Neill esiintyi Virgin Oilissa.

St. Patrick's Day O'Malley's Irish Barissa

Irlannin Suomen suurlähettiläs, Philip McDonagh liittyi juhlakansaansa O'Malley's Irish Barissa.

Jane Raven viihdytti musiikillaan salintäyteistä yleisöä.

Irlannista kalkkuna euroviisuihin

MEILLÄ IHMETELTIIN, miksi hirviöt valittiin euroviisuihin. Sitten ne vielä voittivat koko roskan! Irlannissa on vielä suurempi ihmetys, kun maata Belgradissa edustaa laulava kalkkuna!

Dustin the Turkey, joka joskus käyttää myös nimeä **Dustin Hoffman**, aloitti tv-uransa RTE:n The Den -nimisessä sarjassa vuonna 1990. Karkea eläin puhui vahvaa Dublinin murretta. Dustin oli show'ssa mukana, kuten myös Zig ja Zag, jotka tosin lähtivät pois jo vuonna 1993.

Koko idean mokomasta kalkkunasta sai Tony Fenton -niminen radio-dj. Hän osallistui golf-turnaukseen, jonka pääpalkintona oli joulukalkkuna ja mahdollisuus tavata Dustin Hoffman. Siitä otus sai nimensä. Zig ja Zag ajattelivat syödä kalkkunan, mutta pyysivätkin mukaan show'hunsa. Dustin sai myöhemmin oman show'n, DDN (Dustin's Daily News).

DUSTIN ON JULKAISSUT useita levyjä. Hän on levyttänyt monien kuuluisuuksi-

Irlantia edustaa vuoden 2008 euroviisuissa Belgradissa laulava kalkkuna Dustin the Turkey, joka käyttää myös nimeä Dustin Hoffman.

en kanssa, muun muassa **Chris De Burghin**, joka levyllä esiintyy nimellä Christy Burger! Taustoja hänelle ovat laulaneet esimerkiksi **Bob Geldof** ja Boyzone!

Euroviisuihin Dustin valittiin enteellisen nimisellä laululla "Irlande Douze Pointe". Mutta ei tämä mitään, hän on

yrittänyt päästä ehdolle Irlannin presidentinvaaleissa!

Eli tällainen ehdokas tällä kertaa! Mahtaako Dustin tehdä Lordit! Pidetään peukkuja pystyssä ja äänestetään, jos halutaan!

Olli Pellikka

Pulvis Tauri

By Frank Boyle

“Break a leg”

This year we had four days of Saint Patrick's Day and Easter in the same week. It was promising to be an Irish Mardigrä. I asked my boys what they knew about **St. Patrick**. “Erm... he was Irish and his name was Patrick and he was very holy” one said. “He did a lot for Ireland in the dark ages, when he lit a fire on a mountain and he was erm, abducted, by aliens” offered the other scolar. Well I suppose we better celebrate it then. First up, an invitation to a soire and a poetry reading at the Ritarihuone hosted by his majesty the Irish Ambassador to Finland. I have the honour of being asked to read a couple of poems myself in honour of the Centenary of the birth of the poet **Louis Mc Niece**. He wrote a poem called ‘I am not yet born’.

My boys bestowed upon me the traditional Thespian good wishes: “Break a Leg” as it is bad luck to wish one good luck in the theatre, for some odd reason. So I sallied forth to the Knights Hall. The reception was wonderful and all were made welcome by the extraordinary hospitality and the majestic setting of the place. On the high walls the coats of arms of all the great Knights and families of Finland. I abstained from strong alcohol until my poetic offering was accomplished. **Big Mr. A** the lawyer sat in the front row with that face he normally reserves for serious murder trials. By the time we finished I was thirsty as hell and making tracks to O'Malley's for the perfect antidote to an overdose of Poetry. On the way I fell across some road-works and busted me bloody ankle. A case of “vaulting ambition o'er leaping itself and falling on the other” as the great **Liam O Shakespeare** once said. Then I proceeded to literally crawl up the hill to the pub. A real “Pub crawl”. “What'll you

have?” “Ice please and plenty of it” was my agonized reply. Thanks to **Lasse** the taxi man for getting the ice in a plastic bag and a towel and wrapping me into a taxi to get home. So began my Paddy's day celebrations. On Saturday, I was on crutches between X-ray appointments at the hospital and following the Saint Pats Parade to Kamppi. It was a great turn out with Leprechauns and Vikings and Famine victims and River dancers even a St. Pat and the ubiquitous **Olli** with a green balloon. The rest of the weekend I was to be found on my back with a very painful swollen foot raised in the air.

WHO IS ST. PAT ANYWAY? Well, one thing we do know for certain is that he was not Irish. Welsh maybe, Breton perhaps or even a Roman. He was abducted by the Irish raiders and brought to Ireland as a young slave. He was sold to a fellow called **Niall** of the Nine sausages and put on Sliamh Mish in County Antrim, to mind sheep for seven years. After this time he escaped from Ireland by Devine intercession (an angel told him to catch a boat down at the sea, hence DownPatrick) and later he became a Priest and then a Bishop and decided to get revenge on the Irish by converting them to Christianity, which he did, in a remarkably short time.

Then to top it all, travel to Ireland for the Easter week. Airport security – don't be talking. And who did I see only Mr. A. and his good lady wife. “What happened to your leg, tell me in your own words?”. Still it was a comfort to see friendly faces and enjoy a hot coffee and a bit of sympathy. Then after a very long three hours, home to the “holy ground” once more. From one sofa to another with me leg in a brace and me crutch to hand. I spent the week watching good old analogue TV and reading newspapers. Saint Patrick may have lit the Easter flame on Slane in defiance of the auld druids but the Druids are making a comeback in Finglas. On St Pats night the local thugs and drunken kids were busy pulling tourists and passers bye from their cars and setting them on fire (the cars not the tourists, although next year, who knows; a few Wickermen have been erected in North Dublin).

GOT ONE NIGHT OUT, over the holiday. My good friend **Aidan** and I met in the ‘Wee House’ I hobbled on my way down to the pub and got as far as the church at the bottom of the hill and while I was resting there a neighbour and old friend met me coming in the opposite direction. “What happened the leg?” he inquired. “Poetry Reading” I replied. “Ah I see, I'm just coming from a few pints after golf” he said. “Golf?” “Well it's far safer than poetry reading.” After the ‘one’ in the Wee House Aidan and **John** whisked me away in a taxi to the Century Bar. “What happened to your leg?” “Poetry Reading, in the Knights Hall in Helsinki” I said. “Oh right, I understand” he said.

In the Century, it was packed and we watched the end of the big Boxing match on the TV. Our man beat the Mexican on points. A big fellow, built like a tank, stood beside me cheering as I hoppedled about. He was smashing his enormous fist into the palm of his other hand. “I used to box meself” he said in a hoarse voice. “What happened yer leg?” “Er, erm Kick boxing class...” I ventured. “Arrah don't mind him, he was reading poetry in a nightclub in Helsinki” “Yer a brave man, lucky they didn't kill you!”

KAUSTINEN
FOLK MUSIC FESTIVAL
Musikkisi. Maailmasi.
12.-20.7.2008

Vuonna 1995 perustettu North Cregg on tehnyt neljä levyä, joista kaksi on äänestetty vuoden parhaaksi irlantilaiseksi kansanmusiikkilevyksi. Näe North Cregg livenä 13.7. Kaustisella! Varaa oma lippusi ajoissa Lippupalvelusta. Lisätietoja www.kaustinen.net

Romantiikkaa ja tragiikkaa, mutta hauskaa!

IRLANNIN pääministerin tytär **Cecelia Ahearn** yllätti joitain vuosia sitten kaikki ryhtymällä kirjailijaksi. Pian hänestä tulikin todella suosittu. Nuorille naisille tarjottu romanttiset kirjat ovat myyneet kaikkialla maailmassa. Yksi suosituimmista kirjoista on hänen esikoisensa **P.S. I Love You** (P.S. Rakastan sinua), joka on julkaistu yli 50 maassa. 4. huhtikuuta sai romaanin pohjalta tehty elokuva Suomen ensi-iltansa.

Tarina on aika trendikäs sinkku-elämä-tyyppinen, jossa toki on traagisiakin piirteitä. Päähenkilö on New Yorkissa asuva Holly, joka löysi Irlannista elämänsä rakkauden, Garryn ja meni tämän kanssa naimisiin. Onni kukoisti, vaikkei Hollyn äiti tahtonut suhdetta hyväksyäkään.

Garry kuitenkin kuolee yllättäen ja Holly jää leskeksi, kunnes alkaa vastaanottaa viestejä edesmenneeltä mieheltään. Näiden ohjeiden mukaan hän matkustaa Irlantiin.

Tarinasta ei voi juuri enempää kertoa.

Cecelia Ahearnin *P.S. I Love You* -menestysromaanista tehtiin elokuva.

Käänteet ovat yllättäviä. Kovin köykäinen tämä **Richard LaGravenesen** ohjaama elokuva on, ja Irlanti-jaksot käyvät matkailumainoksesta. Wicklow'n maisemia katsoo todella mielellään. Ehkä elokuva tuokin uusia turisteja sinne.

Filmin kuitenkin katsoo mielellään. Näyttelijät, varsinkin **Hillary Swank** ja **Kathy Bates**, ovat hyviä.

Olli Pellikka

Just for fun!

Fleminginkatu 19 B 57
00500 Helsinki
Puh./Tel. 09-7539 808
Fax 09-7260 012
Nordea 200118-19229
Sampo 800017-113971
E-mail: info@finnish-irish.fi
www.finnish-irish.fi

SHAMROCK
Päätoimittaja/
Editor-in-Chief
Olli Pellikka
Ulkoasu ja taitto
Arijuikka Turtiainen / Turso Design
arijuikka.turtiainen@kolumbus.fi

IRISH BAR
PARNELL'S
1846 - 1891

YKKÖSBONUS

Forssa • Imatra • Helsinki: Hämeentie, Läntinen Brahenkatu • Jyväskylä: Gummeruksenkatu, Väinönkatu • Kuusankoski • Mikkeli • Pori • Rauma • Riihimäki

Jamipöydän alta

CHIEFTAINSISTA, Bothy Bandista ja vaikuttavasta soolourastaan tunnettu huilisti **Matt Molloy** omistaa pubin Westportissa, Mayon kreivikunnassa. Ei liene yllätys, että musiikilla on merkittävä rooli nestetankkaamon toimintakonsepteissa. Pubin sisäpihaterassin lavalla soittaa tiuhaan tahtiin irlantilaismusiikin huippunimiä. Kaikkina muina iltoina musiikki täyttää baarin sisätilat tiskin ja sisäpihan väliin jäävästä huoneesta. Musiikki soi reippain ottein Pohjois-Connachtin murteella, joskin loistavia soittajia saapuu paikalle kaikkialta Irlannista.

Olen itse päässyt kahdesti todistamaan **Matt Molloy**'sin jameja. Maestro itse on molemmilla kerroilla ollut toisaalla; tämä kuitenkin kertoo enemmän huonosta tuurista kuin muusta. Ainakin **Red Rum** -orkesterin jäsenille Molloyn tiedetään ilmestyneen pubissaan. Hänen kerrotaan liittyvän mukaan jameihin aina, kun ei ole kiertueella.

Kummallakin käynnilläämme olemme saapuneet paikalle ajoissa, ehkä liiankin. Väkeä on valunut paikalle hiljalleen, ja ennen soiton alkua paikalle on ilmaantunut laulava ja miltei painokelpoisesti vitsaileva charmantti vanhaherra. Lähemmissä keskusteluissa mies on osoittautunut yhtä sydämelliseksi kuin hauskaksi.

Tämä mies on, kuten nyt tiedän, **Mick Lavelle**. Laulamisen, tarinankerronnan ja vitsien ohella Mickin Nakke Nakuttaja -nauru viihdyttää kuulijoita niin **Matt Molloy**n pubissa kuin **Music at Matt Molloy's** -levynkin taustalla. Lavelle on myös laulanut kyseiselle levyille hilttömän version laulusta **The Millionaire**.

FINNISH-IRISH SOCIETY RY JÄSENMAKSU 2008

Jäsenmaksu v. 2008 on 20 euroa ensimmäiseltä ja 7 euroa seuraavilta saman talouden jäseniltä. Maksa jäsenmaksusi suoraan seuran tilille **Nordea 200118-19229** tai **Sampo 800017-113971**. Kirjoita viestiin **Jäsenmaksu 2008** sekä maksaneiden nimet, osoite ja sähköpostiosoitteet. Näin varmistat, että saat 4 kertaa vuodessa ilmestyvän Shamrock-jäsenlehden kotiisi sekä tiedotteita seuran järjestämistä tapahtumista kirjeitse ja sähköpostilla.

Säilytä maksukuitti tai kopio tiliotteesta. Se on jäsenkorttisi, jolla saat mm. alennuksia pääsylipuista seuran järjestämiin tapahtumiin, kursseille jne. Seura antaa jäsenilleen myös alennuksia joistakin Irish Festivalin konserttilipuista.

FINNISH-IRISH SOCIETY RY MEMBERSHIP FEE 2008

The membership fee for 2008 is €20,- for the first and €7,- for the following members of the family. Please pay the fee to our bank accounts **Nordea 200118-19229** or **Sampo 800017-113971**. Please write "Membership fee 2008" and the members paid and your address and e-mail address.

Keep the receipt, this is your membership card.

KUN JAMIPÖYDÄSTÄ tai sen liepeiltä nousee soiton alettua tasaamaan neste-tasapainoan, huomaa yllätyksen: publi on tullut vaivihkaa niin täyteen, että liikuminen on hankalaa.

Omituisiin yhteensattumiin voidaan lukea myös se, että molemmilla vierailuilla on kulttu (suomenkielinen) kysymys "puhuteko te suomea?" Kahden käyn-

nin otoksilla ei kuitenkaan voine päätellä mitään suomalaisten kiintiöstä **Matt Molloy**'ssa.

Hyvästä musiikista ja sessiotunnelmasta kiinnostuneiden suomalaismatkailijoiden on kuitenkin syytä poiketa Westportissa ihan **Matt Molloy**n pubin tähden.

Markus Asunta

Fleminginkatu 19 B 57
00500 Helsinki
Puh./Tel. 09-7539 808
Fax 09-7260 012
Nordea 200118-19229
Sampo 800017-113971
E-mail: info@finnish-irish.fi
www.finnish-irish.fi

SHAMROCK
Päätoimittaja/
Editor-in-Chief
Olli Pellikka
Ulkoasu ja taitto
Arijuikka Turtiainen / Turso Design
arijuikka.turtiainen@kolumbus.fi

Ilmoitusasiat
Olli Pellikka, 09-7539 808
Paino
Offsetpaino L. Tuovinen ky
ISSN 0783-6775

OSASTOT/BRANCHES
Turku
Pj./Chair: Mika Häkkinen
Pyhän Katariinantie 10 A 16,
20780 Kaarina
Puh./Tel. 040-557 2626
www.fin-irl.fi/turku

Tampere
Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7
33730 Tampere
045-6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Kaustinen
Pj./Chair: Jyrki Heiskanen

Ketuntie 13, 69600 Kaustinen
Puh./Tel. 06-8604 111

Kuopio
Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio
Puh./Tel. 040-5854528

Oulu
Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7, 90580 Oulu
Puh./Tel. 08-343 920

Jyväskylä
Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29
40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040-541 8645

Pori
Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori
Puh./Tel. 044-572 4392

Ääneseutu
Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050-587 5371

JOHTOKUNTA/COMMITTEE 2008
Puheenjohtaja/Chairman
Markus Collin
Varapuheenjohtaja/Vice-chairperson
Paula Uitto
Jäsenet/Members
Erkki Kiviluoto, Seppo Nousiainen, Paula Saari ja Tapio Uusikartano
Varajäsenet/Vice members
Arja Aalto-Lassila, Kati Asunta, Tanja Carr ja Terhi Tarvainen

Avataan Toukokuussa!

Tornin Piha avoinna:

Su-to 15.00 - 24.00

Pe-la 15.00 - 01.00

Keittiö avoinna joka päivä:

15.00 - 22.00

**Tervetuloa
nauttimaan**
ainutlaatuisesta
tunnelmasta,
livemusiikista
ja hyvästä ruoasta

**Tervetuloa
maistelemaan**
Tornin Pihan herkkuja
koko kesän!

Yrjönkatu 28, 00100 Helsinki

Puh. (09) 4336 6330

www.ravintolaopas.net/omalleys

E-mail: omalleys.torni@sok.fi